

I. stretnutie

Téma: Počúvať

Mt 13, 13 - 17

Im hovorím v podobenstvách, lebo hľadia, a nevidia, počúvajú, a nepočujú, ani nechápu. Tak sa na nich spĺňa Izaiášovo proroctvo: "Budete počúvať; a nepochopíte, budete hľadiet; a nevidíte. Lebo otupelo srdce tohoto ľudu: ušami ťažko počujú a oči si zavreli, aby očami nevideli a ušami nepočuli, aby srdcom nechápali a neobrátili sa - aby som ich nemohol uzdraviť." Ale blahoslavené sú vaše oči, že vidia, aj vaše uši, že počujú. Veru, hovorím vám: Mnohí proroci a spravodliví túžili vidieť, čo vidíte vy, ale nevideli, a počuť, čo vy počúvate, ale nepočuli

Zamyslenie

Aj vám niekedy napadlo, že sa príliš veľa káže? A to nielen v kostoloch, ale aj na verejnosti, v médiách, v školách, v politike, na úradoch. Napriek tomu, že sa dnes toľko rozpráva a že je toho toľko, čo treba počúvať, každý sa uzatvára do seba. Sme pohltení a ponorení do slov, ktoré dennodenne počúvame, ale aj rozprávame iným. No napriek tomu často vidíme, že si ľudia prestávajú rozumieť. Je to aj tým, že sme zavalení povinnosťami a nemáme čas jeden na druhého. Potrebujeme toho toľko urobiť, že nemáme čas vypočuť si toho druhého. Sme zahľadení do seba a nepočujeme Boží hlas. Kladieme na druhých bremená rôznych povinností, ktoré človeka nútia stále sa za niečím naháňať. A potom sa ľudia nepočúvajú a nerozumejú si.

„Lebo otupelo srdce tohoto ľudu: ušami ťažko počujú a oči si zavreli, aby očami nevideli a ušami nepočuli, aby srdcom nechápali a neobrátili sa - aby som ich nemohol uzdraviť.“

Tento úryvok z Matúšovho evanjelia je súčasťou podobenstva o rozsievачovi. Je to podobenstvo o tom ako počúvame Božie slovo a ako ho uskutočňujeme v svojom živote. No žiaľ, nie raz sa aj na nás naplňajú slová proroka Izaiáša, ktoré cituje aj evanjelista Matúš: „Budete počúvať; a nepochopíte, budete hľadiet; a nevidíte.“

Žijeme v neľahkej dobe poznačenej pandémie koronavírusu, kedy sa ľudia ešte viac uzatvárajú do seba. Počúvame z každej strany rôzne názory. Šíria sa takzvané hoaxy a my niekedy nevieme komu a čomu máme veriť. Do tejto situácie prichádza Ježiš, ktorý nám tak ako hluchonemému hovorí „Effeta“ - „Otvor sa“. Ježiš sa nás chce dotknúť a uzdraviť nás. V tomto príbehu Ježiš berie hluchonemého nabok od davu. Aj my sa musíme na chvíľu zastaviť, vzdialiť sa od toho, čo nás rozptyľuje, pozdvihnúť oči k nebu tak ako Pán Ježiš, aby sa naše uši a jazyk otvorili. Až potom budeme schopní počúvať ľudí okolo nás a budeme schopní dotknúť sa ich srdca.

Tak ako v príbehu o jednom mladíkovi, ktorý sa chcel pozrieť do šireho sveta. Začal sa učiť reč, ktorou hovorili ľudia v krajine, do ktorej chcel ísť. A jedného dňa tam naozaj bol. Počul, čo si ľudia rozprávajú. Mnohým slovám nerozumel, ale aj tak sa mu podarilo občas niečo rozlúštiť. Podarilo sa mu dokonca neskôr aj pochopiť, čo mu domorodci chceli povedať. Začal nielen pozornejšie počúvať, ale začal si aj lepšie všímať svoje okolie. Videl ako sa ľudia správajú a jednájú, čo robia, čo ich trápi, čo prežívajú. Zrazu nielen niečo počul a videl, ale aj pochopil, čo mu predtým unikalo. Pomaly začal rozumieť, čo je pod povrchom, čo ľudia potrebujú. Naučil sa ich mať rád. Tento príbeh nám má pomôcť otvoriť naše srdcia, aby sme

sa mohli dotknúť srdc iných. Na to je však potrebné počúvať nielen ušami, ale aj očami a srdcom.

Pane Ježišu, dotkni sa našich uší, nauč nás počúvať ľudí, najprv počúvať, viac počúvať. Nauč nás rozprávať sa s ľuďmi po ľudsky, po kresťansky. Naše slovo nech nie je kameňom, nech nie je zraňujúcim mečom, nech nie je súdnym výrokom. Nauč nás rovnováhe medzi počúvaním a rozprávaním, medzi vysielaním a prijímaním. Skôr ako sa dotknem nejakých uší a jazyka, nech podvihnem moje oči a srdce k tebe. Daj, aby som svojim dotykom nezraňoval, ale uzdravoval. Aby som otváral a nie zatváral.

Pomocné otázky pre diskusiu

Počúvať - počúvanie, vypočutie je prvý krok, ale vyžaduje otvorenú myseľ a otvorené srdce, bez predsudkov

- Môže k nám Boh prehovoriť i skrze druhých ľudí, alebo konkrétnejšie takých, ktorých hlasy ignorujeme?
- Aká je váha slova každého človeka (mladý človek, žena, muž, laik, zasvätené osoby, kňaz) v našom miestnom spoločenstve?
- Existujú medzi nami predsudky ohľadom toho, kto „má právo hovoriť“ alebo „koho treba počúvať“?
- Čo komplikuje naše počúvanie druhých v našom miestnom spoločenstve?
- Zaujímame sa o názory tých, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom ocitli na „periférii“ nášho záujmu?
- K čomu nás môže pohnúť obraz Ježiša v evanjeliách, obzvlášť tam, kde sa On stáva blízkym a pozorným voči všetkým „vylúčeným“?
- Počúvame aj kritické názory o Cirkvi od ľudí, ktorí nie sú kresťania alebo z akéhokoľvek dôvodu sa od Cirkvi dištancovali?
- Aký priestor je poskytnutý v našej miestnej Cirkvi minoritám, zvlášť ľuďom zažívajúcim chudobu, sociálne vylúčenie?
- Viem druhého počúvať, vypočuť bez predsudkov a bez pripravovania si vlastných obranných stratégií / odpovedí?
- Som otvorený pre iný názor a skúsenosť a som ochotný rozšíriť svoj pohľad na vec?